

idet der tages Bestemmelse om, naar Afdragene skulle begynde og hvor store de skulle være, forudsættes ligesom givet, at det hele Beløb af 30,000 Rbd. maa udbetales Communen strax. Men Finantsloven vil blive saa seent færdig iaar, at det ikke vil blive muligt for Communen strax at kunne begynde paa Havneanlægget, fordi den endnu maa være i Uffikthed om, hvorvidt den vil faae Pengene eller ikke. Arbejdet vil altsaa iaar begynde seent, og som Følge deraf er det at forudsætte, at det vil komme til at strække sig ud over næste, ja, maaskee endogsaa ud over det følgende Aar med. Det vil derfor være naturligt, at Communen kun modtager Pengene, efterhaanden som den behøver dem til Anlægget, og det vil være meget beqvemt for den at kunne modtage dem paa den Maade, medens det naturligtvis ikke kan fra Statens Side skade det Mindste, at Laanet hdes successivt. Jeg troer derfor, at den ærede Forslagsstiller vil indrømme, at der bliver en væsentlig Forskjel for Communen, enten hans Endringsforslag vedtages eller ikke, og da jeg forudsætter, at han kun har havt til Hensigt derved at give en anden Redaction, haaber jeg, at han tager det tilbage, eller at Thinget i ethvert Tilfælde vil forkaste det. Jeg troer paa ingen Maade, at det er fornuftigt; thi da det kun gaaer ud paa at udregne, hvormeget 5 pCt. er af 30,000 Rbd., og hvormeget dette udgjør, naar det betales 2 Gange halvvaarligt, da er denne Beregning ikke vanskeliggere, end at man uden Farer kan overlade Administrationen at foretage den, hvad han vist ogsaa vil indrømme, og hvis han mener, at det skulde være fornuftigt at vise Veien til nøjagtig at betegne, hvor stort et Beløb der skulde betales, har han ikke været consequent; thi han har ikke bestemt, hvor stort Afdraget i de første Aar skal være, og kan man nu overlade Administrationen at beregne det i de første 5 Aar, maa man vel ogsaa kunne overlade den at beregne det i Fremtiden. Jeg skal der-

for bede det ærede Thing at forkaste dette Endringsforslag, da man derved tager Noget af det tilbage, man har givet ved Den Behandling, og som det dog vel ikke er Hensigten at gjøre. Hvis Thinget imidlertid skulde være tilbøieligt til at gaae ind derpaa, har jeg stillet et Underendringsforslag til det ærede Medlems Endringsforslag, som udtrykker det Samme, som jeg har villet udtrykke ved den Endring, jeg har tilladt mig at stille til det nu i Lovforslaget staaende Forslag.

Oppermann: Jeg tilstaaer, at jeg næsten ikke turde troe mine egne Dren, da jeg hørte, hvad der nu blev ytret af det sidste ærede, særdeles regningskyndige og sagkyndige Medlem (Fischer). For det Første maa jeg bemærke, at jeg aldeles ikke troer, at der er nogen Forskjel paa hans og mit Forslag med Hensyn til Muligheden af for Communen ikke at modtage Laanet paa een Gang. Det oprindelige Forslag siger jo, at Communen i indværende Aar skal have dette Laan, der staaer hverken i det oprindelige Forslag eller i Endringsforslaget, hverken i den ærede sidste Talers eller i mit Nogetsommelst om, at Pengene i dette Finantsaar skulle udbetales paa een Gang. Naar de blive udbetalte i dette Finantsaar, er Loven fyldestgjort, og skulde det ikke være i Communens Interesse at modtage hele Laanet i dette Finantsaar, ja, saa troer jeg, at der er den samme Vanskelighed eller, rettere sagt, den samme Ikke-Vanskelighed ved begge Forslag, idet det vel neppe tør antages, at Regjeringen vilde lade Communen faae Pengene strax, naar den ikke havde Brug for dem; men deraf vilde da igjen følge, at forsaavidt hele Beløbet ikke skulde blive modtaget i indværende Finantsaar, kunde det senere kun udbetales igjennem en ny Bevilling i en paafølgende Finantslov, grundet paa, at Bevillingen i den tidligere Finantslov ikke er blevet benyttet i sit fulde Omfang.